Dosar nr. 1-635/2022
Nr. PIGD 1-22111641-09-1-01082022

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

20 iulie 2023 mun.Bălți

Judecătoria Bălți (sediul Central)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Marcel POPESCU
Grefieri Felicia PASECINIC, Cătălina RÎȘNIC
cu participarea:
Procurorului Violeta CEBANCIUC
Avocatului Maria COROLEVSCHI
Inculpatului Ilie RUSU

A examinat în şedinţă de judecată publică în ordinea procedurii simplificate pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art.364[1] Cod de procedură penală, cauza penală de învinuire a lui:

Rusu Ilie născut la *****, cod numeric personal: ***** originar din r***** domiciliat în m*****studii medii, situația familială, concubinaj, nesupus militar, neangajat in campul muncii, anterior judecat prin:

- Sentința Judecătoriei Soroca din 11.02.2016 în baza art. 145 alin. (2) lit.i),j) Cod penal la 10 ani închisoare;
- prin încheierea Judecătoriei Soroca din 04.06.2020 în baza art. 473[2] CPP termenul pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Soroca din 11.02.2016 a fost redus cu 1111 zile, fiind eliberat din penitenciar la 04.06.2020;

în comiterea infracțiunii prevăzute de **art.264[1] alin.(1)** Cod penal.

Cauza penală a fost examinată în termenul 03 august 2022 – 20 iulie 2023, cu respectarea procedurii de citare legală a participanților la proces.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în ședința de judecată, instanţa -

c o n s t a t ă:

1. Inculpatul Rusu Ilie, la 08.07.2022, fiind titularul permisului de conducere nr.205605712 din 30.12.2020, contrar prevederilor pet. 14 lit. a) Regulamentului de Circulație Rutieră, în conformitate cu care „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența

preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere", a consumat băuturi spirtoase și cunoscînd faptul că este interzisă conducerea mijlocului de transport de către un conducător auto în stare de ebrietate, dîndu-și seama de consecințele care pot surveni în rezultatul conducerii mijlocului de transport după consumul de alcool, s-a urcat la volanul automobilului de model „Peugeot 3008" cu n/i ***** conducînd pe str. Feroviarilor, din *****, lîngă imobilul 45 A, s-a tamponat cu automobilul indicat într-un pilon electric amplasat pe trotuar. Ca urmare, colaboratorul Secției de patrulare a DP Nord Iurii Guțul a stabilit în cadrul discuției cu cet.Ilie Rusu că ultimul avea dereglări în articulație, la întrebările polițistului reacționa încetinit neadecvat, din cavitatea bucală se simțea un miros de alcool, în legătură cu ce i-a fost propus de a fi supus testării alcoolscopie, de a petrece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, precum și de a recolta probele biologice în cadrul acestui examen medical. Fiind de acord cu procedura în cauză, cet. Ilie Rusu a fost supus testării alcoolscop ce, la 08.07.2022, ora 23.40, unde s-a stabilit că, în aerul expirat de către Ilie Rusu se conține alcool în cantitate de 0,84 mg/1 și respectiv în proba de sînge a lui Rusu Ilie s-a stabilit cantitatea de 2,12 g/1 echivalent a 2,12 % o , cantitate care conform art. 134^{12} Cod penal se atribuie la stare de ebrietate de grad avansat.

2. Inculpatul Rusu Ilie, fiind audiat în cadrul examinării cauzei și chestionat sub jurămînt în conformitate cu art.108 şi art. 364^{1} Cod de procedură penală, vina în săvîrşirea acţiunilor ilegale a recunoscut-o pe deplin şi a explicat instanței că la 08.07.2022 a servit 5 sticle de coniac cu prietenii, apoi a plecat la benzinărie pentru a procura țigări și se întorcea la prietenii săi. Fiind la volanul automobilului de model „ Peugeot 3008" a comis un accident, tamponînd un pilon. Ulterior cineva a anunțat organele de poliție, a fost suspus testului Drager, rezultatul fiind de 0,88 mg/1, apoi i s-a prelevat proba de sînge și s-a stabilit cantitatea de 2,12 g/1 echivalent a 2,12 %, apoi a plecat la domiciliu. A mai declarat inculpatul faptul că regretă cele comise, solicită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau amendă. A menționat inculpatul faptul că are nevoie de permis deoarece dorește să deschidă o afacere în România. A susținut inculpatul faptul că nu mai consumă alcool și cunoștea despre faptul că nu se permite conducerea automobilului în stare de ebrietate.

3. La întrebările adresate inculpatul Rusu Ilie a menționat că, recunoaşte integral faptele indicate în rechizitoriu, careva obiecţii în privinţa probelor acumulate de către organul de urmărire penală nu a invocat şi nu a prezentat probe noi.

4. La fel, inculpatul Rusu Ilie a solicitat prin cerere semnată personal cu conţinutul expres şi neechivoc şi cu renunţarea de a fi prezentate probe suplimentare, examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^{1} Cod de procedură penală.

În ordinea prevăzută au fost solicitate opiniile participanţilor la proces.

Procurorul nu a invocat obiecţii cu privire la examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^{1} Cod de procedură penală.

Apărătorul a susţinut poziţia inculpatului.

Instanţa de judecată, analizând cererea inculpatului şi ascultând opiniile participanţilor la proces, ţinînd cont de recunoaşterea totală şi necondiţionată a faptelor indicate în rechizitoriu, a dispus admiterea cererii inculpatului, dat fiind faptul că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite şi sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse.

5. În acest sens, vina inculpatului a fost demonstrată pe deplin nu doar prin declaraţiile sale de recunoaştere a vinovăţiei, ci şi prin probele acumulate de către urmărirea penală. Inculpatul Rusu Ilie a recunoscut şi nu a contestat probele prezentate.

Aşadar, vinovăţia inculpatului Rusu Ilie este confirmată prin următoarele probe prezentate de către organul de urmărire penală și cercetate în instanța de judecată:

- Declaratiile martorului Iurii Guțul f.d.37;
- Proces-verbal de ridicare și examinare din 11.07.2022 f.d.5;
- Proces-verbal de ridicare a mostrelor de sînge din 09.07.2022 f.d.14;
- Proces-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 09.07.2022 f.d.16;
- Raport de expertiză nr.202206P0389 din 15.07.2022 f.d.32-35;
- Proces-verbal de examinare a obiectului din 11.07.2022 f.d. 38-39;
- Proces-verbal de examinare a documentelor din 12.07.2022 f.d.47.

6. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Conform prevederilor art. 384 Cod de procedură penală instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

La calificarea acţiunilor inculpatului Rusu Ilie instanța de judecată ia în consideraţie prevederile pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, potrivit căruia conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Totodată, la calificarea acțiunilor inculpatului Rusu Ilie instanţa de judecată ia în consideraţie prevederile alin. (3) art. 134^{12} Cod penal, conform căruia prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înţelege starea persoanei, care are concentraţia de alcool în sînge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.

Astfel, reieşind din cele expuse şi în conformitate cu prevederile art. 27, art. 99 – art. 101 din Codul de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanţa consideră că vinovăţia inculpatului Rusu Ilie în comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită integral.

Instanța constată că inculpatul Rusu Ilie a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264^{1} alin. (1) Cod penal – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

7. La determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atît sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cît şi prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, instanţa de judecată va ţine cont de prevederile art. art. 7, 75 – 88 Cod penal, şi anume: gravitatea

infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

În acest sens, instanţa ţine cont şi de opinia acuzatorului de stat, care a pledat pentru stabilirea pedepsei sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Procurorul a solicitat încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 306 lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară anexat la materialele cauzei. Corpul delict, permisul de conducere a-l expedia la ASP pentru nimicire.

La rîndul său, apărătorul inculpatului invocând circumstanţele atenuante: recunoașterea vinovăției, căința sinceră, a solicitat stabilirea în privința lui Rusu Ilie a unei pedepse sub formă de amendă, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, deoarece inculpatul este tânăr și poate contribui cu finanțe în folosul statului.

Inculpatul a susținut poziția apărătorului, s-a căit sincer, solicită aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, cheltuielile judiciare le va achita.

8. La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în considerație că, inculpatul Rusu Ilie a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa: muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit alin. (2) art. 16 Cod penal, infracţiunea comisă de către Rusu Ilie este calificată ca uşoară.

La compartimentul individualizării pedepsei inculpatului Rusu Ilie instanța de judecată se va conduce de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât şi a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Astfel, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale acestuia.

Astfel, circumstanțele atenuante potrivit prevederilor art. 76 Cod penal a constatat recunoașterea vinovăției, iar conform prevederilor art.77 Cod Penal, instanța de judecată circumstanțe agravante nu a depistat, în rechizitoriu și discurs acuzatorul de stat a menționat faptul că au fost dtabilite circumstanțe agravente însă nu a specificat care anume.

Instanţa remarcă, că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea

aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura și durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Astfel, avînd în vedere că inculpatul a fost de acord cu pedeapsa solicitată de procuror, care de fapt este unică din rîndul pedepselor principale la sancțiunile acestei categorii de infracțiuni, instanţa de judecată consideră că pentru acțiunile inculpatului Rusu Ilie aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității este una echitabilă şi rezonabilă.

Prin urmare, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității va asigura îndeplinirea scopului de exemplaritate şi educativ al ei, respectiv şi suficient pentru a-l determina pe inculpat să conştientizeze consecinţele conduitei sale ilicite în societate şi să dețină, pe viitor o atitudine de respect faţă de valorile sociale ocrotite de lege, realizându-se astfel, scopul și supremația legii penale, or procesul penal trebuie sa fie echilibrat și sa tindă la sancționarea faptelor într-o asemenea măsură încât scopul imediat dar mai ales mediat al sancțiunii aplicate să determine în timp scăderea infracționalității din rîndul infractorilor.

Determinând felul pedepsei, instanţa de judecată consideră necesar de a stabili cuantumul acesteia.

9. În acest sens, analizând materialele dosarului instanţa atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală, prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru speţă au incidenţă prevederile art. 364^1 alin. (8) Cod de procedură penală.

În așa mod, potrivit alin. (8) art. 364^1 Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii şi de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

Potrivit art.67 alin.(2) Cod penal, munca neremunerată în folosul comunităţii se stabileşte pe un termen de la 60 la 240 de ore şi este executată de la 2 la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activităţi de bază sau de studii, la solicitarea sau la acordul acestuia – pînă la 8 ore pe zi.

Deci, la caz limitele pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității vor constitui de la 134 la 160 de ore.

10. De asemenea, la stabilirea mărimii pedepsei se ia în consideraţie faptul că, inculpatul Rusu Ilie a recunoscut vina, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, se căieşte de cele comise, anterior a fost judecat prin sentința Judecătoriei Soroca din 11.02.2016 în baza art.145 alin.(2) lit.i),j) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen de 10 ani, menținută prin Decizia Curții de Apel Bălți din 18.05.2016, eliberîndu-se din penitenciar la 04.06.2020.

Astfel, instanța de judecată remarcă faptul că infracțiunea pentru care a fost condamnat anterior inculpatul este calificată ca una excepțional de gravă, prin urmare, potrivit prevederilor art.111 Cod penal, se consideră ca neavînd antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvîrşirea unei infracţiuni excepţional de grave – dacă au expirat 10 ani după executarea pedepsei. Ținînd cont de cele menționate supra, instanța de judecată conchide faptul că antecedentul penal al inculpatului nu este stins.

Totodată, instanța de judecată reține faptul că inculpatrul la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află (f.d.62), potrivit cazierului contravențional (f.d.63), se constată faptul că inculpatul a comis mai multe contravenții.

Din considerentele indicate şi ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, aplicându-se în dosar efectele alin. (8) art. 364[1] Cod de procedură penală şi prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsă lui Rusu Ilie urmează să fie stabilită sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe termen de 150 ore.

Se explică lui Rusu Ilie condiţiile şi consecinţele neexecutării pedepsei stabilite prevăzute la art. 67 alin. (3) Cod penal, și anume că în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare.

11. În calitate de pedeapsă complementară, prevăzută de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, instanţa de judecată consideră necesar de a aplica în privinţa lui Rusu Ilie pedeapsa sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport.

Instanța reține că, infracțiunea care este imputată inculpatului are un pericol social ridicat, făcând parte din domeniul securităţii circulaţiei rutiere şi exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securităţii şi ordinii publice, condiţionată de neadmiterea la circulaţia rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică şi, având în vedere că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane în starea de ebrietate reprezintă un grad şi mai avansat de pericol, instanța conchide că scopul pedepsei poate fi atins doar prin aplicarea față de inculpat a pedepsei complementare sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Mai mult, acțiunea de conducere a unui autovehicul pe un drum public, de către o persoană având în sânge o concentrație alcoolică ce depășește limita legală, sau aflată în stare de ebrietate, are întotdeauna ca rezultat o stare de pericol pentru securitatea circulației rutiere, care constituie obiectul ocrotirii penale. Acest pericol este inseparabil legat de materialitatea faptei, indiferent de împrejurările în care s-ar comite aceasta.

Scopul oricărei pedepse penale va fi atins doar prin asigurarea caracterului ei proporțional, echitabil și retributiv.

Interzicerea conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică este strict stipulată în Regulamentul circulației rutiere, formând, în dependență de gradul de ebrietate, contravenție sau componență de infracțiune, ce sunt sancționate de legea contravențională și cea penală, împrejurare despre care inculpatul cunoștea cu bună seamă și care nu l-a oprit de la comiterea faptei prejudiciabile.

În aceieași ordine de idei, instanța ține să menționeze, că deși componența art. 264[1] alin. (1) Cod penal este inclusă în categoria infracțiunilor ușoare, totuși făcând parte din domeniul securității circulației rutiere și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a

securității și ordinii publice, ea este îndreptată spre neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, întru excluderea urmărilor grave ce pot surveni ca rezultat al acestor acțiuni, ținându-se cont și de faptul, că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol. De aceea atragerea făptuitorului la răspunderea penală pe art. 264^1 alin.(1) Cod penal, determină necesitatea aplicării în privința lui atât a pedepsei penale principale, cât și a celei complimentare (fiind prevăzută de legiuitor drept una obligatorie în cazul infracțiunilor prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal), întru excluderea manifestării în continuare a aceluiași comportament de neglijare a restricțiilor impuse de lege, precum și a practicii vicioase de sine încredere în rândurile infractorilor.

Potrivit art. 264^1 alin. (1) Cod penal, legislatorul în mod imperativ prevede aplicarea pedepsei complementare, fără a o lăsa la discreţia instanţei de judecată.

Astfel, inculpatul s-a deplasat la volanul autoturismului pe drumurile publice în condițiile în care se afla în stare de ebrietate, creând un pericol iminent privind siguranța circulației pe drumurile publice, fiind notoriu faptul că datorită încălcării normelor legale de circulație, pe parcursul anilor au avut loc grave accidente de circulație, care s-au soldat cu victime omenești și importante pagube materiale. Prin săvârşirea acestei infracţiuni s-a creat o stare de pericol pentru siguranţa circulaţiei rutiere.

De altfel, infracţiunea de conducere a unui vehicul sub influenţa alcoolului este o infracţiune de pericol, astfel că pentru a se evita producerea de accidente de circulaţie, legiuitorul a incriminat această faptă, pericolul social fiind unul abstract, inseparabil legat de materialitatea faptei, indiferent de împrejurările în care s-ar comite aceasta şi de urmările produse ori care s-ar fi putut produce cu privire la persoane sau bunuri. Astfel, instanța constată că prin săvârşirea faptei analizate s-a pus în primejdie siguranţa celorlalţi participanţi la trafic, stare de pericol care este prezumată.

Fapta săvârşită de inculpat prezintă pericol social, întrucât alcoolul și drogurile diminuează puterea de discernământ, capacitatea de concentrare şi atenţia conducătorilor auto, le alterează reflexele, timpul de reacţie, acuitatea văzului, iar numărul erorilor în conducerea autovehiculelor şi al încălcărilor de lege creşte în raport direct proporţional cu cantitatea de alcool ingerată.

Prin urmare instanța reține că, infracțiunea care este imputată inculpatului are un pericol social ridicat, făcînd parte din domeniul securităţii circulaţiei rutiere şi exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securităţii şi ordinii publice, condiţionată de neadmiterea la circulaţia rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică, drept rezultat instanța conchide că scopul pedepsei poate fi atins doar prin aplicarea față de inculpat a pedepsei complementare sub forma de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

12. Astfel, instanţa de judecată accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

Pentru aceasta, instanța de judecată conchide că pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității va asigura îndeplinirea scopului de exemplaritate şi educativ al ei, respectiv și suficient pentru a-l determina pe inculpat să conştientizeze consecinţele conduitei sale ilicite în societate şi să dețină, pe viitor o atitudine de respect faţă de valorile

sociale ocrotite de lege, realizându-se astfel, scopul și supremația legii penale, or procesul penal trebuie sa fie echilibrat și să tinda la sancționarea faptelor într-o asemenea măsură încât scopul imediat dar mai ales mediat al sancțiunii aplicate să determine în timp.

Cu referire la poziția părții apărării referitor la aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 79 Cod penal, în sensul aplicării în privința inculpatului a pedepsei sub formă de amendă, deoarece ultimul este tânăr și ar putea contribui cu finanțe în folosul statului, instanța de judecată va expune anumite considerațiuni la acest capitol:

Potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal, ținînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională. Săvîrşirea infracţiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanţa de judecată drept circumstanţă excepţională.

În cadrul ședinței de judecată nu s-a constatat prezența circumstanțelor excepționale care ar permite aplicarea unei pedepse de altă categorie sau înlătura aplicarea pedepsei complementare, iar faptele invocate de apărare referitor la recunoașterea vinei de către inculpat, a comis o infracțiune ușoară, este la o vîrstă preponderent tînără, nu pot fi recunoscute drept circumstanțe excepţionale legate de scopul şi motivele faptei, în sensul art. 79 Cod penal, deoarece acestea sunt împrejurări obişnuite care predomină şi caracterizează o persoană, astfel ele nu se încadrează în cele excepţionale, deoarece nu corespund cerinţelor de apreciere descrise în art.79 alin.(1) Cod penal şi nici într-un caz nu micşorează gravitatea faptei comise.

Prin urmare, instanța reține, că circumstanţele la care s-a făcut trimitere de către apărare sunt circumstanţe şi împrejurări, care predomină şi caracterizează majoritatea cetăţenilor şi nu pot fi apreciate ca circumstanţe excepţionale legate de scopul şi motivele faptei, de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de rolul vinovatului, de comportamentul lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de contribuirea acestuia la descoperirea infracţiunii, de personalitatea acestuia, precum şi de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării lui.

Călăuzitoare în acest sens sunt şi prevederile pct.12) din Hotărîrea Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr.16 din 31.05.2004 „Cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale”, conform cărora „stabilirea pedepsei cu aplicarea art.79 Cod penal, se admite numai luînd în consideraţie personalitatea vinovatului în cazul existenţei circumstanţelor excepţionale legate de scopul, motivele, rolul vinovatului şi comportamentul acestuia pînă la săvîrşirea infracţiunii, în timpul şi după săvîrşirea infracţiunii. În acest caz instanţa de judecată este obligată să indice în sentinţă care anume circumstanţe ale cauzei sînt considerate excepţionale şi în corelaţie cu care date despre persoana vinovatului ele servesc drept temei pentru aplicarea art. 79 Cod penal”.

Instanța indică, că pedeapsa sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijlocul de transport este o pedeapsă stabilită de legislator pentru infracţiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (1) Cod penal ca complementară obligatorie, care are drept scop prevenirea de a comite infracţiuni analogice.

La fel, instanța reține că, în pofida faptului că infracțiunea săvîrșită de către inculpat face parte de categoria infracţiunilor ușoare potrivit prevederilor art. 16 Cod penal, de fapt

infracţiunile din domeniul trasportului prezintă un pericol social sporit pentru societate, avînd în vedere că încălcarea Regulamentului Circulaţiei Rutiere de către conducătorii auto este în creştere, unde ca rezultat sporeşte şi numărul accidentelor rutiere cu urmări grave. În circumstanţele stabilite a cauzei penale instanța consideră că pedeapsa principală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și pedeapsa complementară obligatorie - anularea dreptului de a conduce mjloacele de transport vor fi efective pentru reeducarea şi corijarea inculpatului.

Careva temeiuri legale de aplicarea a unei pedepse de altă categorie sub formă de amendă sau de neaplicare a pedepsei complementare obligatorii sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport, de către instanță nu s-au stabilit. Drept consecinţă, careva temeiuri pentru aplicarea în speţă a prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal nu sunt. Mai mult ca atît, potrivit art. 264^1 alin. (1) Cod penal, legislatorul în mod imperativ prevede aplicarea pedepsei complementare, fără a o lăsa la discreţia instanţei de judecată.

Astfel, instanţa de judecată accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Pentru aceasta, instanța de judecată conchide că pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității va asigura îndeplinirea scopului de exemplaritate şi educativ al ei, respectiv și suficient pentru a-l determina pe inculpat să conştientizeze consecinţele conduitei sale ilicite în societate şi să deţină, pe viitor o atitudine de respect faţă de valorile sociale ocrotite de lege, realizându-se astfel, scopul și supremația legii penale, or procesul penal trebuie sa fie echilibrat și să tinda la sancționarea faptelor într-o asemenea măsură încât scopul imediat dar mai ales mediat al sancțiunii aplicate să determine în timp.

13. Se aplică în privința inculpatului Rusu Ilie, măsura preventivă, obligaţiunea de nepărăsire a ţării care urmează a fi menținută pînă la intrarea sentinţei în vigoare.

14. *Cu referire la prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 397 pct. 5)* Cod de procedură penală*, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată hotărăşte chestiunea cu privire la cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare;*

Instanța consideră întemeiată solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea în beneficiul statului de la inculpatul Rusu Ilie, a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu efectuarea expertizei judiciare nr.202206P0389 din 15.07.2022, procedura de testarea alcooscopică și prelevarea sîngelui, în total suma de 306 lei din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 227 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, potrivit prevederilor alin. (3) al normei citate, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, cea din urmă fiind considerată o normă generală, ne obligând statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

În sensul prevederilor art. 229 alin. (1-4) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. În cazul condamnării cîtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele.

Prin urmare instanța constată cu certitudine că, la materialele cauzei, a fost anexat raportul de efectuare a expertizei judiciare nr. 202206P0389 din 15.07.2022, în total suma de 306 lei (f.d.32-35).

Astfel, prin prisma normelor de drept evidențiate, ținînd cont de faptul că raportul respectiv de expertiză a stat la baza stabilirii vinovăției inculpatului Rusu Ilie, fiind acțiune de urmărire penală necesară în vederea descoperirii infracțiunii și contracarării activității infracționale, instanța de judecată consideră necesar a admite solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare și va dispune încasarea din contul inculpatului Rusu Ilie în beneficul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 306 lei, or, în acest sens urmărirea penală şi judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea şi transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, precum şi orice alte cheltuieli necesare normalei desfăşurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ şi sumele pentru retribuţia cuvenită experţilor si interpreţilor pentru serviciul care l-au adus justiţiei. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sânt avansate de către reclamant prin plata taxei de timbru la introducerea acţiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciara se desfăşoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sânt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în faţa căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o.

Ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale si a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile

judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată şi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli. De asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Astfel, stabilindu-se cu certitudine vinovăţia inculpatului Rusu Ilie în săvârşirea unei infracţiuni, acestuia îi revine obligaţia de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale şi până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

15. Soluția instanței asupra corpurilor delicte:

În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) Cod procedură penală, corpuri delicte sînt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit art. 162 Cod procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Reieșind din cele expuse, instanța de judeactă conchide, corpul delict, automobilul de model „Peugeot 3008” cu n/i *****transmis proprietarului în baza ordonanței din 13.07.2023 (f.d.44), a se lăsa în posesia acestuia.

Permisul de conducere nr.205605712 din 30.12.2020 pe numele lui Rusu Ilie, la intrarea sentinței în vigoare a se remite Agenției Servicii Publice în vederea nimicirii lui.

16. În baza art. art. 61, 75, 264[1] Cod penal, art.art. 364[1], 384-385, 389, 392 Cod de procedură penală, instanţa de judecată –

C O N D A M N Ă:

Se recunoaşte vinovat Rusu Ilie, de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal şi în baza acestei Legi se stabileşte numitului pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe termen de 150 (una sută cincizeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Se explică lui Rusu Ilie condiţiile şi consecinţele neexecutării pedepsei stabilite prevăzute la art. 67 alin. (3) Cod penal, și anume că în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare.

După ce sentinţa va deveni executorie, inculpatul se obligă ca în termen de 5 zile să se prezinte la biroul de probaţiune din raza domiciliului său, pentru supravegherea executării pedepsei.

Se aplică în privința lui Rusu Ilie măsura preventivă sub formă de obligaţiunea de nepărăsire a ţării, care se va menține pînă la intrarea sentinţei în vigoare.

Solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Rusu Ilie în beneficiul statului a cheltuielelor judicare se admite.

Se încasează din contul inculpatului Rusu Ilie în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 306 (trei sute șase) lei.

Corpul delict, automobilul de model „Peugeot 3008” cu n/i *****transmis proprietarului în baza ordonanței din 13.07.2023, a se lăsa în posesia acestuia.

Permisul de conducere nr.205605712 din 30.12.2020 pe numele lui Rusu Ilie, la intrarea sentinței în vigoare a se remite Agenției Servicii Publice în vederea nimicirii lui.

Sentinţa este cu drept de recurs la Curtea de Apel Bălţi în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul Central).

Preşedintele şedinţei
Judecător **Marcel POPESCU**